

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Володько Людмили Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399, пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
20 жовтня 2022 року
№ 158-2(I)/2022

Справа № 3-113/2021(258/21)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Гришук Оксани Вікторівни,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Володько Людмили Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399, пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи,
Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Володько Л.П. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399, пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Частини перша, друга статті 309 Кодексу містять перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені в апеляційному порядку під час досудового розслідування.

Згідно з частиною четвертою статті 399 Кодексу суддя-доповідач відмовляє у відкритті провадження лише, якщо апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку, або судові рішення оскаржене виключно з підстав, з яких воно не може бути оскарженим згідно з положеннями статті 394 Кодексу, які визначають особливості апеляційного оскарження окремих судових рішень.

Відповідно до пункту 2 частини другої статті 428 Кодексу суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо „з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що слідчий суддя Вінницького міського суду Вінницької області ухвалою від 26 квітня 2021 року відмовив Володько Л.П. у задоволенні скарги на бездіяльність керівника Вінницької обласної прокуратури щодо розгляду її клопотань у кримінальному провадженні. Вінницький апеляційний суд ухвалою від 20 травня 2021 року відмовив у відкритті апеляційного провадження, оскільки апеляційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в апеляційному порядку. Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 10 червня

2021 року відмовив Володько Л.П. у відкритті касаційного провадження з огляду на те, що підстав для задоволення касаційної скарги немає.

Володько Л.П. стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Кодексу порушено її право на судовий захист, право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, посадових і службових осіб, гарантовані статтею 55 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Володько Л.П. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, а висловила незгоду із судовими рішеннями, ухваленими в її справі, відтворюючи їх зміст та стверджуючи про їх невідповідність Основному Закону України.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі

юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України [ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 4 листопада 2020 року № 24-уп(II)/2020].

Володько Л.П., аргументуючи неконституційність оспорюваних положень Кодексу, стверджує про порушення її права на судовий захист. Проте Конституційний Суд України в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020 зазначив, що „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Володько Людмили Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої статті 309, частини четвертої статті 399, пункту 2 частини другої статті 428 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**